

Самостійна пізнавальна діяльність студентів є такою діяльністю, що передбачає самодетермінованість, самомотивованість, самопрограмованість пізнавальної діяльності, реалізується у вигляді системи самостійних пізнавальних дій і зумовлена рівнем розвитку їх пізнавальних процесів і емоційно-вольової сфери [1, с. 18].

Розвинути навички здобувачів вчитися – важливе завдання викладача вищої школи. Це є не менш важливим, аніж озброїти їх конкретними предметними знаннями. Саме вміння вчитися сприяє стійкому прагненню студентів до постійного поповнення й удосконалення знань, формує здатність і потребу вчитися впродовж життя.

Список використаних джерел

1. Заскалета С. Г. Організація самостійної пізнавальної діяльності студентів сільськогосподарського інституту (за матеріалами вивчення іноземних мов): дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04. Київ, 2000. 167 с.
2. Солдатенко М. М. Теоретико-методологічні основи розвитку самостійної пізнавальної діяльності майбутнього вчителя: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня доктора пед. наук: 13.00.04. Київ, 2007. 40 с.
3. Гончаренко С. У. Український педагогічний словник. Київ: Либідь, 1997. 374 с.

Зарванська Є. О., магістр,

спеціальність 001 «Освітні, педагогічні науки»

*Одеський національний університет ім. І. І. Мечникова,
Україна.*

Науковий керівник – **Мойсеєнко Н. Г.**, канд. філол. наук, доц.

*Одеський національний університет ім. І. І. Мечникова,
Україна*

МЕТОД ПРОЄКТІВ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ЛІНГВІСТИЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Наразі формування особистості, яка відповідає сучасним потребам, є одним з провідних напрямів у сфері розвитку освіти. Актуальність цієї теми визначена тим, що сучасні запити висувають особливі вимоги до готовності студентів до життя – дати їм не стільки знання, скільки способи оволодіння ними.

Об’єкт вивчення – процес формування лінгвістичної компетенції під час навчання іноземної мови з використанням методу проєктів.

Предмет вивчення – метод проєктів, який формує лінгвістичну компетенцію.

Висунута така гіпотеза: використання методу проєктів у сучасній освіті під час навчання іноземної мови є більш ефективним ніж звичайна лекція.

Методами нашої роботи стали такі методи наукового пізнання:

- спостереження;
- узагальнення;
- опис;
- експеримент;
- аналіз;
- вивчення літератури;
- порівняння.

Мета дослідження: використовуючи теоретичний аналіз, виявити особливості використання методу проєктів у педагогічному процесі і формуванні лінгвістичної компетенції під час навчання іноземної мови у вищій школі.

Педагог планує свою роботу на кількох рівнях. Одним із таких рівнів є планування проведення методу проєктів. Водночас необхідно пам'ятати, що мета проєктної освіти – розвинути творчого, активного, здатного навчатися протягом усього життя студента. [1, с. 17]. Робота з використанням методу проєктів проходить у кілька етапів. Існує кілька варіантів представлення етапів роботи над проєктом. Розглянемо деякі з них. В. В. Гузеєв виділяє послідовність етапів у роботі над проєктом в європейському та американському варіантах [2, с. 36].

В американському варіанті вона така:

1. Постановка мети: виявлення проблеми, протиріччя, формулювання завдань.
2. Обговорення можливих варіантів дослідження, зіставлення передбачуваних стратегій, вибір способів.
3. Самоосвіта й актуалізація знань при консультативній допомозі вчителя.
4. Продумування ходу діяльності, розподіл обов'язків.
5. Дослідження: рішення окремих завдань, компоновка.
6. Узагальнення результатів, висновки.
7. Аналіз успіхів і помилок.
8. Корекція або перехід до нового проєкту.

Робота над проєктом у європейському варіанті проходить такі стадії:

1. Підготовка.
2. Планування.
3. Дослідження.
4. Результати, висновки.
5. Подання або звіт.
6. Оцінка результатів і процесу.

Отже, ми з'ясували, що існує кілька класифікацій етапів роботи над проєктом. Безумовно, якість та ефективність створення проєкту повністю залежать не тільки від майстерності педагога, зацікавленості студентів і складності самого проєкту, а і від того, наскільки точно автори дотримувалися основних

етапів його проведення. Одним із сучасних типів проєктної роботи є направлення проєкту. Проєктне навчання розвивається далі, допомагаючи учням здобувати і засвоювати нові знання. Зокрема, ведуться активні роботи з методології «направляти проєктування» [3, с. 47]. На чому ж заснований цей метод? Основною складовою є педагогічне дослідження особливостей активного навчання. Воно передбачає послідовність побудованих навчальних ситуацій, включно з практичним посібником для щоденної організації процесу навчання-навчання-контролю. Методологія «направляти проєктування» заохочує взаємодію, терпимість до чужої думки, обговорення ціннісних пріоритетів і філософствування [4, с. 61]. Вона сприяє розвитку індивідуальної позиції при відповіді на пропонувані дослідні проєкти. Ця методологія дає змогу моделювати і формувати ефективний інтелектуальний процес при виробленні загальногрупового рішення [5, с. 29].

Тут роль вчителя зводиться до керівництва самостійною роботою школярів і їх мотивації. Формування проєктної діяльності студентів необхідне для озброєння їх універсальним умінням вирішення різних проблем, і освітніх також. У сучасній педагогіці проєктна діяльність повинна використовуватися не замість аудиторно-лекційної системи навчання, а поряд із нею, як компонент системи освіти [6, с. 21]. Отже, метод навчального проєкту сприяє розвитку самостійності студента, усіх сфер його особистості, забезпечує суб'єктність студента в освітньому процесі. Саме тому проєктне навчання може розглядатися як засіб активізації творчої і пізнавальної діяльності студентів під час навчання іноземної мови, як засіб підвищення якості освітнього процесу. Як справедливо зауважує Н. Ю. Пахомова, у традиційному навчанні ми маємо справу з пасивними учнями, яких учитель намагається навчати стандартним набором готових знань. Необхідно не просто вчити запам'ятовувати і відтворювати знання, а вчити відтворювати їх на практиці [6, с. 34]. Згідно Н. Ю. Пахомовою, навчальний проєкт є інтегративним дидактичним засобом розвитку і навчання, виробляє і розвиває специфічні вміння і навички проєктування, вчить: проблематизації; цілепокладанню і плануванню діяльності; самоаналізу і рефлексії; презентувати свою діяльність і результати; вмінню готувати матеріал для проведення презентацій в наочній формі, використовуючи для цього спеціально підготовлений продукт проєктування; пошуку потрібної інформації, вичленовуванню і засвоєнню необхідного знання з інформаційного поля; практично застосовувати знання в різних ситуаціях, і нестандартних також; вибору, освоювати та використовувати адекватні технології виготовлення продукту проєктування; проводити дослідження.

Ми повністю поділяємо думку Н. Ю. Пахомової, яка визначає метод проєктів як одну з особистісно-орієнтованих технологій, спосіб організації самостійної діяльності студентів, спрямований на вирішення завдання навчального

проекту, що інтегрує в собі проблемний підхід, групові методи, рефлексивні, презентаційні, дослідні, пошукові та інші методики.

Аналіз літературних джерел показує, що немає сталої термінології, яка дозволяє одноманітно описати діяльність у межах проекту. Різні автори ділять процес виконання проекту на стадії, етапи, фази, компоненти. Залежно від того, чи є проект дослідним, технічним або творчим, кількість і зміст етапів виконання проекту може відрізнятися. З'явившись на початку минулого століття для вирішення актуальних тоді завдань освіти, він не втратив своєї актуальності і в наші дні.

У сучасній вітчизняній освіті склалися умови затребуваності цього методу.

Список використаних джерел

1. Бордовська Н. В. Гуманістичні технології в вузівському викладанні: теорія і методологія проектування. СПб.: Книжковий будинок, 2007.
2. Гузєєв В. В. Проектне навчання як одна з інтегральних технологій. Москва: 2002.
3. Гульчевська В. Г. Педагогічні основи проектної діяльності. Практичні поради *вчителю*. Методичний журнал Ростовського ОІПК і ПРО. 2003. № 4.
4. Пахомова Н. Ю. Метод навчального проекту в освітньому закладі. Москва: Аркто, 2003.
5. Педагогічне проектування: від теорії до практики: навчальний посібник / укладач Г. Д. Ходімчук-Лисьва. ЦНМО, 2004.
6. Кас'янова О. Д. Основи проектного методу вивчення іноземної мови. Москва, 2013

Зарішняк І. М., канд. пед. наук, доц.,
*ДонНУ імені Василя Стуса,
Україна*

РОЛЬ КУРАТОРА В УМОВАХ КАРАНТИННИХ ОБМЕЖЕНЬ

Заклади вищої освіти на сучасному етапі розвитку українського суспільства переживають глибоку кризу, пов'язану з переходом до ринкової економіки, комерціалізацією вищої освіти, втратою ціннісних орієнтирів молоді і несподіваним переходом на дистанційну освіту. У цьому контексті основну увагу професорсько-викладацького складу необхідно з акцентувати не тільки на підвищенні професійної компетентності майбутніх фахівців, але й на адаптації студентів до умов невизначеності. Значна роль у цьому процесі належить куратору академічної групи.